

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ №65/13

Люксембург, 30 май 2013 г.

Решение по дело C-534/11
Mehmet Arslan/Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor
cizinecké policie

Търсецо убежище лице може, въз основа на националното право, да остане задържано с цел извеждането му поради незаконно пребиваване, когато молбата за убежище е била подадена само с цел да забави или да застраши изпълнението на решението за връщане

Националните органи обаче трябва да проверят във всеки отделен случай дали това е така и дали е обективно необходимо и пропорционално търсецото убежище лице да остане задържано, за да се предотврати опасността то да избегне окончателно връщането си

„Директивата за връщането“¹ установява общи стандарти и процедури, приложими в държавите членки за извеждането на незаконно пребиваващи на тяхна територия граждани на трети страни. При определени условия тези граждани могат да бъдат задържани за период, който по правило не надвишава шест месеца, за да се гарантира правилното протичане на процеса по тяхното извеждане.

Г-н Arslan, турски гражданин, е арестуван и задържан от чешката полиция за незаконно пребиваване. На следващия ден чешките органи вземат решение за извеждането му, а с второ решение, взето няколко дни по-късно, срокът на задържането му е продължен на 60 дни с мотива, че може да се допусне, че г-н Arslan ще опита да осуети изпълнението на решението за извеждане. Във второто решение по-специално се посочва, че засегнатото лице е влязло нелегално в Шенгенското пространство, за да избегне граничните проверки, и че е пребивавало в Австрия и в Чешката република без пътен документ или виза. Освен това в решението се отбелязва, че г-н Arslan вече е бил задържан през 2009 г. на гръцка територия за притежание на неистински паспорт и че в резултат на това е бил върнат обратно в страната му на произход и е бил въведен в Шенгенската информационна система като лице, на което е забранено да влиза в Шенгенското пространство за периода между 26 януари 2010 г. и 26 януари 2013 г. В деня, в който е прието това решение, г-н Arslan подава молба за убежище. В периода на разглеждане на тази молба срокът на задържане е продължен с още 120 дни.

Г-н Arslan обжалва пред чешките съдилища законосъобразността на последното решение за продължаване на задържането му. Междувременно задържането е прекратено, тъй като е изтекъл максималният шестмесечен срок и освен това молбата му за убежище е отхвърлена.

Сезираният със спора Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република) пита Съда дали задържането на търсецо убежище лице може законно да бъде продължено с оглед извеждане от територията на Съюза поради незаконно пребиваване.

В решението си от днес Съдът констатира преди всичко, че **търсецо убежище лице има правото да остане на територията на държавата членка, компетентна да разгледа молбата му, поне докато тя бъде отхвърлена на първа инстанция. Следователно през**

¹ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98).

този период то не може да бъде считано за незаконно пребиваващо в тази държава. В това отношение Съдът уточнява, че държавите членки могат дори да разширят това право, като дадат възможност на лицата, търсещи убежище, да останат на територията им до постановяването на окончателно решение по тяхната молба.

След това Съдът подчертава, че понастоящем държавите членки следва да установят, като спазват всички свои задължения, произтичащи както от международното право, така и от правото на Съюза, основанията, на които търсещо убежище лице може да бъде задържано или задържането му да бъде продължено. При това положение Съдът отбелязва, че в случая г-н Arslan е задържан, тъй като неговото поведение буди опасения, че ще се укрие и че молбата му за убежище изглежда е подадена с единствената цел да забави, и дори да застраши изпълнението на решението, прието за неговото връщане. Такива обстоятелства обаче действително могат да обосноват задържането му да продължи дори след подаването на молба за убежище. Всъщност това задържане е резултат не от подаването на молбата за убежище, а от обстоятелства, характерни за индивидуалното поведение на търсещото убежище лице преди и по време на подаването на посочената молба. Освен това посоченото задържане е необходимо, за да се предотврати опасността засегнатото лице окончателно да избегне извеждането си от територията на Съюза и по този начин да се гарантира полезното действие на правилата относно връщането на незаконно пребиваващите лица.

Накрая Съдът уточнява, че само фактът, че към момента на подаване на молбата му спрямо търсещо убежище лице има решение за връщане и че то е задържано, не позволява да се приеме, че то е подало молбата си само с цел да забави или да застраши изпълнението на решението за връщане. Следователно трябва във всеки отделен случай да се преценява дали дадена молба за убежище е подадена с цел злоупотреба. Националните органи трябва също така да преценяват дали е обективно необходимо и пропорционално да бъде продължена мярката за задържане на търсещото убежище лице.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708